

[Kirsten Lee]

skilsmisse, kan den bevilges efter 6 måneders separation.

I overensstemmelse med arbejdsgruppen ønsker vi ikke en ensidig ret til umiddelbar skilsmisse, medmindre der er særlige grunde som f.eks. vold eller utroskab, der taler derfor.

Der sker ikke noget ved at give mennesker mulighed for at tænke tingene igennem i en venteperiode, og i denne venteperiode skal parterne leve adskilt. Er to mennesker enige også om vilkårene for skilsmisse med henblik på bodeling, bidragspligt osv., kan skilsmisse foregå ved bevilling, og er de uenige, så må skilsmisse og vilkårsfastsættelse foregå ved dom.

Vi finder det rimeligt, at utroskab kan give ret til umiddelbar skilsmisse, såfremt en af ægtefællerne føler sig krænket. Nogle vil hævde, at det ikke er nødvendigt, da den krænkede part efter det nye forslag uden videre kan opnå separation. Vi tror dog, at de fleste mennesker her i landet føler, at utroskab trods alt er en så grov krænkelse, at det bør give anledning til umiddelbar skilsmisse.

Efter forslaget skal der nu kun forsøges obligatorisk mægling inden separation eller inden umiddelbar skilsmisse. Når man først én gang har forsøgt mægling og folk derefter har haft mulighed for at tænke sig om et helt år og stadig ikke ønsker at fortsætte samlivet, er der ikke god grund til yderligere at forsøge mægling, som tidligere har vist sig forgæves. Der er heller ikke megen fornuft i, at det offentlige forsøger at mægle mellem to parter, som begge har tilkendegivet enighed om, at de ønsker separation eller skilsmisse.

Det er nok rimeligt i denne forbindelse at vurdere mæglingens indhold, og jeg er glad for, at både justitsministeren og fru Grethe Fenger Møller var inde på, at man skulle prøve at vurdere, om vi – eventuelt på forsøgsbasis – kunne henvise folk til en mere relevant form for mægling og meget gerne få del i erfaringerne hos nogle af de private organisationer, som beskæftiger sig med disse ting.

Fru Birgith Mogensen var inde på, at megen mægling er en meningsløs gummistempelmægling, og det er jo ikke meningen. Et reelt forsøg på at få parterne til at drøfte de konflikter, der ligger til grund for ægteskabets forlis, vil næppe i de fleste tilfælde redde ægteskabet, men det er da muligt, man får en skilsmisse med mindre opslidende uoverensstemmelser, og det har i

hvert fald en positivt afsmittende virkning på eventuelle børn, og det er dog dem, der må betale prisen for forældrenes uenighed.

Hvad vilkårene for skilsmisse angår, så ser vi ingen grund til en obligatorisk genforhandling af de vilkår, der er indgået ved separationen, medmindre det specificeres i separationsvilkårene, at de skal genforhandles.

Alt i alt mener vi altså, at forslaget er en modernisering, der indebærer, at praksis og gældende ret bliver i overensstemmelse med hinanden, og dertil betyder forslaget en forenklet sagsbehandling. Jeg siger igen tak for tilsagnet om at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Legemsindgreb).

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Fremsat 24/2 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

SF's lovforslag vedrører forslag til regler i retsplejeloven om betingelserne for, at politiet kan foretage legemsindgreb under efterforskningen af strafbare forhold.

Lovforslaget bygger på strafferetsplejeudvalgets betænkning fra sidste sommer. I fremsættelsestalen gives der udtryk for en vis kritik af, at jeg ikke allerede har fremsat lovforslag på grundlag af betænkningen.

Som jeg har oplyst over for Retsudvalget, agter jeg at fremsætte et sådant lovforslag i næste